

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 231/2017
04.04.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Лазара Карапанце, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ у стицају са кривичним делом лаке телесне повреде у прекорачењу граница нужне одбране из члана 122. став 2. у вези става 1. у вези члана 19. став 3. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Лазара Карапанце, адвоката Гвоздена Гргура, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1297/16 од 15.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 04.04.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Лазара Карапанце, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1297/16 од 15.11.2016. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1297/16 од 15.11.2016. године усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА и делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Лазара Карапанце преиначена је пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.33/16 од 20.07.2016. године, која је исправљена решењем тог суда К бр.33/16 од 29.08.2016. године, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног Лазара Карапанцу огласио кривим због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ у стицају са кривичним делом лаке телесне повреде у прекорачењу граница нужне одбране из члана 122. став 2. у вези става 1. у вези члана 19. став 3. КЗ за које му је утврдио казне затвора и то: за кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ у трајању од пет година, а за кривично дело лака телесна повреда у прекорачењу граница нужне одбране из члана 122. став 2. у вези става 1. у вези члана 19. став 3. КЗ у трајању од 6 месеци, па је узимајући му као већ утврђену казну затвора у трајању од једне године, која му је изречена пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр.131/14 од 25.11.2015. године која је преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.99/16 од 07.03.2016. године за кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ окривљеног Лазара

Карапанцу осудио на јединствену казну затвора у трајању од 6 година и 4 месеца у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 02.08.2013. године па надаље.

Истом пресудом на основу члана 87. КЗ окривљеном Лазару Карапанци изречена је мера безбедности одузимања предмета кривичног дела па је од окривљеног трајно одузет нож који ће се након правноснажности пресуде уништити.

Наведеном пресудом окривљени АА је на основу члана 423. тачка 1. ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ.

Истом пресудом на основу члана 258. став 4. ЗКП, у односу на окривљеног Лазара Карапанцу а на основу члана 258. став 3. ЗКП у односу на окривљеног АА оштећени ББ и ВВ су са имовинско правним захтевом упућени на парницу, а на основу члана 264. став 4. ЗКП окривљени Лазар Карапанца ослобођен плаћања судског паушала и трошкова кривичног поступка док је у односу на окривљеног АА одређено да трошкови кривичног поступка, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и награда вештака падају на терет буџетских средстава суда, док су жалбе браниоца окривљеног Лазара Карапанце у преосталом делу као и жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду К бр.33/16 од 20.07.2016. године одбијене као неосноване.

Против наведене пресуде захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Лазара Карапанце, адвокат Гвозден Гргур, без навођења законског основа, а из образложења произилази да је исти поднет због повреда закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду укине и предмет врати на поновни поступак суду ради одржавања новог претреса и доношења нове одлуке или да исту преиначи и окривљеног Лазара Карапанцу ослободи оптужбе.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Лазара Карапанце је неоснован.

Бранилац окривљеног Лазара Карапанце у захтеву навео да је у погледу кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени другостепеном пресудом оглашен кривим погрешно примењен члан 19. КЗ, у погледу тумачења института нужне одбране односно прекорачења граница нужне одбране, с обзиром да за примену института нужне одбране није од значаја средство које је употребљено за одбијање противправног напада, а што је другостепени суд учинио налазећи да је окривљени прекорачио границе нужне одбране зато што је употребио нож у одбијању противправног напада који су оштећени према њему предузели дрвеним палицама. Из наведеног разлога, бранилац у захтеву наводи да је окривљени Лазар Карапанца требао да буде ослобођен од оптужбе за извршено кривично дело лаке телесне повреде из члана 122. став 2. КЗ јер није кривично дело оно које је учињено у нужној одбрани на који начин указује на повреде закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП. Надаље бранилац окривљеног Лазара Карапанце у захтеву наводи да је критичном приликом окривљени испред своје куће у време трајања противправног напада убо и оштећеног ББ и оштећеног ГГ наневши им лаке и тешке телесне повреде што је животно и логично, тако да је кривично дело за које је осуђен у односу на оштећеног ББ извршио такође у нужној одбрани, због чега га је требало ослободити од оптужбе и за кривично дело из члана 113. у вези члана 30. КЗ, на који начин, бранилац окривљеног указује на повреде закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Лазара Карапанце истицао је у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге, да се у радњама окривљеног Лазара Карапанце стичу сви битни елементи кривичних дела за које је оглашен кривим (страна 6, 7 и 8 побијане пресуде), које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Лазара Карапанце као основ подношења захтева наведена и повреда члана 16. став 5. ЗКП, међутим будући да по ставу Врховног касационог суда иста не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени као овлашћено лице могао поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић